



Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 19402/13
Дана 12.11.2015.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоћом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., 2. Пролетерска б1, против туженог Војне поште 2977 Београд, ради поништаја решења Уп-2 бр. 1-1 од 04.11.2013.године, у предмету отпуштања са школовања из Војне гимназије, у нејавној седници већа одржаној дана 12.11.2015.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Војне поште 2977 Београд Уп-2 бр. 1-1 од 04.11.2013.године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, бившег ученика Војне гимназије, изјављена на наредбу начелника Војне гимназије бр. 213-3 од 19.04.2013.године, којом се: 1. Отпушта ученик Прибојац Б.Б., тужилац, са даљег школовања у Војној гимназији 30. класе, 3. разред, рођен 17.03.1987.године у Пули, Република Хрватска, држављанин Републике Србије, ЈМБГ ...; 2. На школовање је примљен 02.09.2002.године, а отпушта се 17.09.2004.године, јер му престаје својство ученика на школовању изречене васпитно-поправне мере – искључење из војне школе; 3. Ученик је завршио 1. и 2. разред Војне гимназије и ставља у регрутну евиденцију РЦ МО Краљево; 4. Ученик је дужан да на основу члана 3. става 1. тачка 4. под 1) Уговора о школовању надокнади Министарству одбране Републике Србије трошкове школовања.

У тужби, поднетој овом суду, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога и навео хронологију поступка који је према њему вођен од 2004.године до доношења оспореног решења, којим је одбијена његова жалба изјављена на наредбу начелника Војне гимназије бр. 213-3 од 19.04.2013.године о отпуштању са даљег школовања. Међутим, пре изјављивања ове жалбе изјавио је жалбу дана 05.10.2013.године против наредбе начелника Војне гимназије бр. 213-2 од 19.04.2013.године о изрицању васпитно-поправне мере-искључење из Војне гимназије, коју је послао поштом препоручено,

о чему прилаже оверену поштанску потврду бр. ... ознаке ... од 05.10.2013. године, као и жалбу, али да решење органа по овој жалби није добио. Истиче да је наредбу начелника Војне гимназије бр. 213-2 од 19.04.2013. године, као и наредбу бр. 213-3 од 19.04.2013. године добио истог дана 02.10.2013. године, да је у року за жалбу од 5 дана, изјавио жалбу против наредбе 213-2 дана 05.10.2013. године, а против наредбе бр. 213-3 изјавио је жалбу у року, дана 09.10.2013. године такође, поштом препоручено, по којој је добио решење које тужбом оспорава од 04.11.2013. године, пре свега, због неистинитих разлога датих у образложењу да тужилац против наредбе бр. 213-2 од 19.04.2013. године о његовом искључењу из Војне гимназије није изјавио жалбу у року од 5 дана који рок је истекао закључно са 07.10.2013. године, те да је наведена наредба постала коначна. Указује на непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну примену материјалног права, при чему није поступљено по пресуди Врховног суда, па је одлукама органа повређен закон на његову штету и предлаже да се тужба уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да се тужба одбије, као неоснована.

Након оцене навода тужбе и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужени орган је решавајући по жалби тужиоца изјављеној против наредбе начелника Војне гимназије бр. 213-3 од 19.04.2013. године, нашао да је жалба неоснована, јер је начелник Војне гимназије донео ожалбену наредбу којим се тужилац отпушта са школовања с обзиром да му је престало својство ученика на школовању у Војној гимназији због изречене васпитно-поправне мере-искључења из Војне школе наредбом бр. 213-2 од 19.04.2013. године, која је постала коначна, јер тужилац против наредбе бр. 213-2 од 19.04.2013. године, коју је примио 02.10.2013. године, није изјавио жалбу. Тужени закључује да су се у конкретном случају, сагласно наредби о изреченој васпитно-поправној мери искључења из Војне гимназије бр. 213-2 од 19.04.2013. године, стекли услови за доношење наредбе о престанку својства лица на школовању, односно својства ученика Војне гимназије, због чега је тужилац отпуштен са школовања. Стога је на основу члана 230. Закона о општем управном поступку одлучено као у диспозитиву.

По оцени Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово стога што дати разлози у образложењу оспореног решења нису правилни и на закону засновани, који с обзиром на стање у списима, наводе тужбе и уз тужбу приложене доказе, не упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Наиме, из списка предмета органа и приложених доказа уз тужбу, произлази да је тужени орган у извршењу пресуде Врховног суда У-В 1773/06 од 06.12.2007. године, донео решење Уп-2 бр. 9-2/04-нов бр. 1198-3 од 29.04.2008. године, којим је усвојена жалба и поништена наредба начелника Војне гимназије бр. 789-1 од 17.09.2004. године, којом је тужиоцу, ученику III-5 Одељења Војне гимназије Београд, изречена васпитно поправна мера-искључење из Војне гимназије и предмет је враћен на поновни поступак. Из списка органа произлази да је наредбом начелника Војне гимназије бр. 213-2 од 19.04.2013. године тужиоцу изречена васпитно поправна мера-искључење из Војне гимназије са правном поуком да се против ове наредбе може изјавити жалба у року од 5 дана од дана пријема. На основу ове наредбе начелник Војне гимназије

Београд је истог дана 19.04.2013.године донео наредбу под бројем 213-3 којом се тужилац отпушта са даљег школовања у Војној гимназији, на које је примљен 02.09.2002.године, а отпушта се са 17.09.2004.године, јер му престаје својство ученика на школовању због изречене васпитно поправне мере искључење из Војне школе, са роком за жалбу од 15 дана од дана пријема наредбе. Наредбе бр. 213-2 и бр. 213-3 од 19.04.2013.године тужилац је, према потписаним повратницама у списима и наводима тужбе, примио дана 02.10.2013.године. Тужилац је уз тужбу приложио жалбу састављену 04.10.2013.године против наредбе начелника Војне гимназије бр. 213-2 од 19.04.2013.године и потврду поште о пријему пошиљке бр. 7861 од 05.10.2013.године, препорука RR166212269 RS, за примаоца Војну гимназију Београд, Петра Чајковског 2, као и жалбу изјављену против наредбе начелника Војне гимназије бр. 213-3 од 19.04.2013.године састављену 09.10.2013.године, која се налази у списима са пријемним печатом Војне гимназије дана 10.10.2013.године.

Имајући у виду напред наведено, како је ожалбена наредба бр. 213-3 од 19.04.2013.године, донета пре достављања тужиоцу наредбе од истог датума под бројем 213-2 и с обзиром на наводе и доказе приложене уз тужбу, не могу се прихватити као правилни и на закону засновани разлози дати у образложењу оспореног решења да је наредба начелника Војне гимназије бр. 213-2 од 19.04.2013.године о искључењу тужиоца из Војне гимназије донета у претходном одвојеном поступку и да се након окончања истог доноси одговарајући акт-наредба односно да су се стекли услови за доношење ожалбене наредбе. Овако дати разлози у образложењу оспореног решења су међусобно контрадикторни, као и са стањем у списима и приложеним доказима уз тужбу којима се доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења, чиме је учињена повреда правила поступка која је била од утицаја на решење ове управне ствари из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), коју повреду је дужан да отклони надлежни орган у поновном поступку, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда из ове пресуде на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) и наведене пресуде Врховног суда Србије од 06.12.2007.године по којој није поступљено супротно чл. 61. тада важећег Закона о управним споровима.

Са изложеног, Управни суд је, налазећи да је закон повређен на штету тужиоца на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.11.2015.године, I-3 У 19402/13

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВВ/АМ